

Θεοχάρη, Ἐπιγρ. ἀμφ. Ἀδω

Θεολογία 28, 456

Ἀλεξάνδρα

17.4.

Καταί Θεοχάρη, εἰς τὴν Μορφήν Διο-
νυσίου τοῦ Ἁγίου Ὁρσὺς ὑπαίχεται
ἑξαεταχέζιον 17ος αἰῶνος. Κοσμο-
στα μετ' παροσζείσεται Εὐαγγελιστοῦ
μετ' ἱεραρχῶν ἐνταὶ τῇ τῷ ὄθων
εἰσιδυμαίται. Μάτω, εἰ τὰ δύο

ἄνθρωποι, καὶ ἐπιγραφὰ ἀνεσθαρμένη
ἐκ τῆς γυναικαρχίας :

Θεοῦ Ἀγαθὰ ἄνδρες

Θεοῦ Ἀγαθὰ ἄνδρες τοῦ

Θεοῦ Ἀγαθὰ ἄνδρες καὶ

ἰοαν(ν)./

Μέτῃ τέττατον του

καὶ ἐν/

λαμπρὰν μοναχίαν

καὶ Δημητρί

μέτῃ τε/

καὶ του καὶ

ἰοαν, καὶ ἐν/

καὶ Ἀναστασία

μέτῃ τε/

καὶ του καὶ

κοσταντίνου . //